

blive skæbnsvanger for Loven. Det blev gjort gældende, at dette saa langt fra var et Mæglingforslag, at det tværtimod gif mindre vidt end Ministerens Forslag, da det indskrænkede Kommunernes Valg, idet der efter dette kun vil blive præsenteret dem 3, medens de ellers saa den hele Bunte Ansøgninger, blot med Fradrag af dem, der ikke kunne komme i Betragtning. Der er dog den store Forskel, at medens Kommunen nu ingen Sikkerhed har for at faa den af de 3 indstillede, den helst ønsker, men meget vel kan faa en af de andre, vil den ved at faa selve Kaldsretten overført de indstillede være sikker paa at kunne vælge den af dem, som Kommunen sætter mest Pris paa, og man turde dog vel gaa ud fra, at de, der blive indstillede, ogsaa i og for sig ere de mest kvalificerede. Jeg kan derfor ikke se andet, end at dette er et Mæglingforslag, der anviser en Vej at gaa, dersom man ikke kan blive enig paa anden Maade om Kaldelsesmaaden. Da dette Forslag er tilfattet at være et Mæglingforslag, vil jeg, hvis det ikke bliver opfattet paa denne Maade, tage det tilbage inden Afstemningen, da jeg ikke ønsker Forslaget forkastet, men hellere ønsker at have det staaende som en Mulighed for Fremtiden. — Medens der saaledes næppe kan siges at være vist nogen egentlig Imødekommethed fra Flertallets Side paa disse Punkter, har Ministeren imødekømt Udvalget ved at gaa ind paa det foreslaaede ny Mulkteringsystem. Der foreligger her ganske vist en mindre Ændring, som Udvalget ikke i sin Helhed har villet tiltræde, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 9, som kun er tiltraadt af et Mindretal, hvortil jeg hører. Udvalget har nemlig ikke villet gaa med til at forhøje den tidligere fastslaaede Bøde af 25 Kr. indtil 50 Kr. Min Opfattelse af dette Spørgsmaal er den, at jeg ikke tillægger det nogen særlig stor Betydning, men at jeg anser det for sammenknyttet med Forslaget om at lade Mulkteringen finde Sted hver anden Maaned i Stedet for hver tredje. Dette, at Mulkteringen skulde finde Sted hver anden Maaned, vilde naturligvis føre til, at man nedsatte det hidtil vedtagne Minimum af 2 Kr., saa at det efter Omstændighederne kunde gaa ned til 1 Kr. I saa Fald tror jeg, at det ogsaa kan være rigtigt at pege paa, at det ogsaa kan forhøjes opad, hvorom der dog kun ganske undtagelsesvis bliver Tale, da det, som bekendt, gælder for vore Domstole, hvad der vel ogsaa vil gælde for denne Mulkteringsdomstol, at man kun meget sjældent ikke blot gaar op til, men op mod det i Loven fastsatte Maximum af Straffen, saa at denne derfor staar ret no-

minel. Naar man derfor gør Nedsættelse paa den ene Side, men bliver staaende ved 25 Kr. som Maximum, vil det kun føre til, at hele Mulktsystemet gaar længere ned, end man fra først af og ved det ved 2den Behandling vedtagne Forslag havde tænkt sig. Som en Modvægt derimod har jeg ment, at det kunde være rigtigt at tiltræde Ministerens Forslag — det er i øvrigt et Punkt, hvorpaa jeg for mit Bedkommende, det tilstaar jeg, lægger mindre Vægt. — Endvidere har Ministeren vist Imødekommethed over for Forslaget om den udvidede Skolekommission, om han end ikke har kunnet tiltræde Udvalgets Forslag fuldt ud. Her bliver altsaa en Uenighed tilbage, idet Ministeren ikke har villet gaa saa vidt som Udvalget. Jeg skal i øvrigt ret straks komme tilbage til dette Punkt. Derimod maa det siges, at selv ved et saa lidet betydende Forslag som det af Ministeren under Nr. 75 stillede, har Udvalgets Flertal ikke villet imødekømt Ministeren. Dette Forslag gaar ud paa, at man over for Kommuner, der hidtil have vist sig meget tilbageholdende over for deres Skolevæsen og holdt dette paa et ringere Punkt end de fleste andre Kommuner, kunde gaa noget videre i Kravene, end man ellers vilde kunne. Medens jeg saaledes beklager, at der ikke er i alt Fald nogen effektiv Bestræbelse fra Udvalgets Side efter at komme ud over de Stridsspørgsmaal, som Lovforslaget selv indeholder, er der indkommet en Række ny Punkter, der i Birkeligheden ere lige saa mange Stridsspørgsmaal, og dette gør Udfigterne for Lovforslaget mindre lyse, end jeg for mit Bedkommende vilde ønske, de vare. Man har gjort Forandringer i Undervisningsplanen, og man fastholder dette i de foreliggende Ændringsforslag, der navnlig gaa ud paa at horttage den i Lovforslaget gjorte Forskel mellem Købstad og Land, som er ganske naturlig grundet i selve Forholdene, og at opretholde en Ensartethed, som faktisk betyder en Nedstemmen af Fordringerne til Købstadskolerne. Over for den Forordning, som er fremsat om et vist Antal Timer i Danstundervisning, har Ministeren ogsaa vist sig imødekommende, om han end ikke har sat Timeantallet saa højt, som det blev sat ved 2den Behandling. Det her foreslaaede Timetal svarer til en Time daglig ved Hverdagsundervisningen og to Timer daglig ved Hverandendagsundervisningen; men da det kun fremhæves som Minimum, er det slet ikke udelukket, at Undervisningen kan omfatte endnu flere Timer. — Hovedpunktet er imidlertid Spørgsmaalet om Religionsundervisningen, hvor der jo ved